

Úřad vlády České republiky

V Praze 21. prosince 2021
Čj. 45951/2021-UVCR-4
SA 45951/2021-UVCR

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky, Odbor právní a kontrolní (dále jen „**Úřad vlády**“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o informacích**“),

rozhodl

o žádosti doc. JUDr. Ing. Karla Nedbálka, PhD., MBA, narozeného dne 19.10.1956, bytem Vývoz 363, 760 01 Zlín, adresa pro doručování č.p. 520, 763 15 Slušovice, ID DS: sxqhmhs (dále jen „**žadatel**“), doručené Úřadu vlády dne 6. prosince 2021,

takto:

Podle § 15 odst. 1 zákona o informacích **se žádost odmítá.**

Odůvodnění

Žadatel se elektronickým podáním dne 6. prosince 2021 obrátil na Úřad vlády se žádostí o poskytnutí informací týkajících se vakcíny proti onemocnění covid-19.

Žádost byla formulována níže uvedeným způsobem:

„Můžete mi prosím sdělit, na základě jakého podkladu může kdokoli konstatovat, že Vakcína je bezpečná, snášitelná, zaručující imunogenicitu a účinná proti COVID-19 u zdravých jedinců?“

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kompetenční zákon“), mu přísluší plnění úkolů souvisejících s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády České republiky, jejích orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo tak rozhodne vláda. Úřad vlády je tak povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní či pracovní orgány.

Vymezení činnosti (resp. postavení) Úřadu vlády je podle kompetenčního zákona navázáno na působnost vlády jako takové, na orgány vlády, na členy vlády bez portfeje a jejich úkoly, včetně předsedy vlády, a případně na další orgány. Úřad vlády zajišťuje činnosti vlády, členů vlády bez portfeje a jejich úkoly, včetně předsedy vlády a orgánů vlády v rovině odborné, organizační i

technické. Rozsah poskytovaného odborného zajištění činnosti vládě Úřadem vlády a tím i rozsah této oblasti působnosti Úřadu vlády je přísně limitován, Úřad vlády odborně zabezpečuje činnost vlády jako celku, nezabezpečuje tedy činnosti jednotlivých jejích členů, jimž odborné zabezpečení poskytují jimi řízená ministerstva, přičemž zásadně do jeho vymezení nelze zahrnout ani oblasti činnosti veřejné správy, jež spadají do působnosti konkrétních ministerstev či jiných ústředních orgánů státní správy.

Úřad vlády tedy nedisponuje veškerými informacemi, které se týkají činnosti jiných ústředních orgánů státní správy, resp. nedisponuje takovým rozsahem informací, jenž by umožnil poskytnutí relevantních odpovědí na konkrétní dotazy týkající se specifické problematiky související s epidemií koronaviru a onemocněním covid-19, které způsobuje. Řešení konkrétních problémů souvisejících s vývojem epidemiologické situace v České republice je svěřeno jednotlivým odborným ministerstvům, zejména Ministerstvu zdravotnictví, které ve spolupráci s Českou vakcinologickou společností ČLS JEP a Národní imunizační komisí České republiky připravilo Strategii očkování proti covid-19 v České republice. Problematika vakcinace proti onemocnění covid-19 je plně v kompetenci Ministerstva zdravotnictví jako ústředního orgánu státní správy mimo jiné pro zdravotní služby, ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost a poskytovatele zdravotních služeb v přímé řídicí působnosti.

Dle § 3 odst. 3 zákona o informacích se informací rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“ Jak bylo ověřeno, žadatel se v žádosti domáhá poskytnutí informací, které nemá Úřad vlády s ohledem na působnost vymezenou kompetenčním zákonem zachyceny v žádné podobě ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o informacích. V tomto případě se tedy nejedná o informace, jež by měl Úřad vlády jakýmkoliv způsobem zaznamenány v jakékoliv evidenci, ani se nejedná o informace, kterými by byl Úřad vlády ze zákona povinen disponovat.

K obdobné situaci se již dříve vyjádřil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku čj. 6 As 33/2011-83 ze dne 20.10.2011, kdy konstatoval, že: „*Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu.*“ A dále ve stejném rozsudku konstatoval, že: „*Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu.*“

Jak vyplývá z výše uvedeného, žadatel se svou žádostí domáhá poskytnutí neexistující informace, resp. informace, kterou Úřad vlády v současné době nedisponuje. Je tedy zjevné, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro poskytnutí informací a žadatelova žádost tak nesměřuje k poskytnutí informací ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o informacích. Úřad vlády vychází z širšího pojetí citovaného ustanovení, k němuž se přiklánějí správní soudy a které vyplývá z dostupné soudní judikatury. Důvodem pro odmítnutí žádosti jsou vedle důvodů právních stanovených v § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím a případně důvodů plynoucích ze zvláštních zákonů rovněž faktické důvody, typicky neexistence požadované informace (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, čj. 2 As 71/2007-56).

Z výše uvedených důvodů je na místě aplikovat § 15 odst. 1 zákona o informacích, kde je stanoveno, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti. V daném případě je tak důvodem pro odmítnutí žádosti požadavek na poskytnutí fakticky neexistujících informací, resp. informací, kterými Úřad vlády nedisponuje.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Jak již bylo výše uvedeno, předmětná problematika se, v souladu s kompetenčním zákonem, primárně dotýká věcně příslušného Ministerstva zdravotnictví. Povinný subjekt proto považuje za vhodné žadateli doporučit, aby se se svou žádostí obrátil na věcně příslušné ministerstvo.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 5 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

„ Otisk úředního razítka “

Mgr. Jan Večeřa
ředitel Odboru právního a kontrolního